

בבית הדין הצבאי לערעורים

בפני :

אלוף דורון פיילס - הנשיא
 תא"ל אורלי מרקמן - המשנה לנשיא
 אל"ם מאיה הלר - שופטת

בעניין :

מ/XXX סמל ש' ה' – המערער (ע"י ב"כ, סרן (מיל') אבי פינרסקי)

נגד

התובע הצבאי הראשי – המשיב (ע"י ב"כ, רס"ן מתן פורשט)

ערעור על פסק דין של בית הדין הצבאי המחוזי במחוז שיפוטי המרכז שניתן בתיק מרכז (מחוזי) 53/16 (סא"ל שחר גרינברג – אב"ד; רס"ן לילך ארד – שופטת; רס"ן דוד שמלאשווילי – שופט) ביום 4.3.2018. הערעור (חומרת העונש) התקבל.

פסק דין

רקע

1. סמל ש' ה', המערער, הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירות של הטרדה מינית בצוותא, לפי סעיפים 3(א)5(5) וסעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 וסעיף 29(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; פגיעה בפרטיות בצוותא, לפי סעיפים 5 ו-2(3) לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 ולפי סעיף 29(ב) לחוק העונשין; ופגיעה בפרטיות בצוותא, לפי סעיפים 5 ו-2(4) לחוק הגנת הפרטיות וסעיף 29(ב) לחוק העונשין.

2. בית הדין קמא גזר על המערער 100 ימי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו; שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור עבירה לפי החוק

למניעת הטרדה מינית או לחוק הגנת הפרטיות; והורדה לדרגת טוראי. כמו כן, הושתו על המערער פיצויים לטובת המתלונן בסך 10,000 ש"ח.

3. ההגנה לא השלימה עם פסק הדין וערערה תחילה הן על הרשעתו של המערער והן על חומרת עונש המאסר בפועל ואופן ריצויו. בהמשך, לאחר הדיון בערעור ובעקבות הערותינו, הודיעה ההגנה, כי המערער חוזר בו מן הערעור על ההרשעה. נדון, אפוא, בערעור ההגנה על העונש.

השתלשלות העניינים בבית הדין המחוזי

4. בית הדין קמא עמד בגזר-דינו, על נסיבות ביצוע העבירות, כמפורט להלן:

"ביום 21/12/15 בבסיס יחידתם, סיכמו ביניהם הנאשם, סמל יובל קזז... ורב"ט אילון צברי... לצלם סרטון בו נראה יובל מנער את איבר מינו... מול פניו של סמל ב.ח. (להלן – נפגע העבירה או המתלונן), אשר ישן אותה עת במיטתו בחדר המגורים. בהמשך, החל הנאשם לצלם סרטון בו נראה יובל לצדו של המתלונן, פנה למצלמה ואמר 'מחלקה 1 אוהב אתכם', הפשיל את תחתוניו וסטר לפיו של המתלונן באמצעות איבר מינו מספר פעמים. בהמשך, שלח הנאשם את הסרטון לקבוצה באפליקציית ה'ווטסאפ', בה חברים חיילי מחלקתם של הנאשם, יובל ואילון, אשר מונה כ-30 חיילים, זאת על דעתו של יובל".

5. בשלב הראיות לעונש, הוגשה לעיון בית הדין הצהרתו של נפגע העבירה, אשר פירט, כי בעקבות המקרה, חווה משבר נפשי, עזב את הפלוגה וניתק את הקשר עם רוב חיילי המחלקה. בתחילה, נמנע נפגע העבירה מלספר על האירוע למשפחתו, ומאוחר יותר שיתף את אביו בפרטי המקרה. עוד מסר, כי עד היום הוא חושש שמא הסרטון יופץ ויעשה דרכו, בדרך כלשהיא, לבני משפחתו. הוא למד על קיומו של הסרטון באקראי, בעת ששמע חיילים אחרים משוחחים עליו; ומאז, חש שנפגעו כבודו, פרטיותו, ושמו הטוב, והוא מתקשה ליתן אמון באנשים.

6. התביעה הציגה אף את פסקי הדין בעניינם של שני החיילים האחרים, שהיו מעורבים בפרשה. סמל קזז הורשע, על-פי ההסכמות בין הצדדים, בשתי עבירות של פגיעה בפרטיות ונדון, במסגרת הסדר טיעון, לשלושה חודשי מאסר בפועל, בכליאה ממשית, מאסר על תנאי והורדה לדרגת טוראי. כמו כן, הושתו עליו פיצויים בסך 10,000 ש"ח לטובתו של נפגע העבירה (מרכז) (מחוזי) 545/16 **התובע הצבאי נ' סמל קזז** (2017)). נציין, כי בעניינו של סמל קזז, בואר, כי לאחר שהסרטון הופץ בקבוצת ה'ווטסאפ', התבקש סמל קזז להעבירו לחייל נוסף אך הוא סירב לעשות כן. רב"ט צברי הורשע, בהתאם להסכמות הצדדים, בעבירה של הטרדה מינית בצוותא. הוא נדון, על-פי הסדר הטיעון שכובד בבית הדין המחוזי, לעונש מאסר בפועל בן 50 ימים,

בכליאה ממשית, לעונש מאסר מותנה ולהורדה בדרגה. כמו כן, הוטל עליו לשלם לנפגע העבירה פיצויים בסך 5,000 ש"ח.

7. ההגנה הפנתה לראיות שהוגשו בשלב ההוכחות ובהן, חוות-דעתה של פסיכולוגית שיקומית שפגשה במערער וחיוותה את דעתה, כי המערער מצר על מעשיו ומבין את הפסול שבהם, וכי הוא בעל יכולת "עמידה איתנה יותר בסיטואציות חברתיות מורכבות", מבעבר. הפסיכולוגית המליצה "לאפשר לשלו לחזור למסלול חיים נורמטיבי תוך קבלת הכוונה רציפה וצמודה, הכוללת שיחות טיפוליות קבועות וליווי מנטור שיסייע לו בצמתי החלטה והשתלבות בחיי האזרחות". לבית הדין הוצגה אף חוות-דעתו של מפקדו של המערער, שלפיה המערער השלים שירות צבאי כלוחם ו"התנהגותו ראויה לציון". המערער עצמו הביע צער על עגמת הנפש שנגרמה לנפגע העבירה.

גזר הדין

8. במסגרת בחינת מתחם העונש ההולם, עמד בית הדין קמא על נסיבות ביצוע העבירות, שאותן ראה כאירוע אחד, ועל הפגיעה בערכים המוגנים. הוטעם, כי:

"הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם ומידת הפגיעה בהם - מעשי הנאשם פגעו בפרטיותו ובכבודו של נפגע העבירה, שצולם ברגע משפיל, מבזה ומביך. במעשים אלו היה אף בכדי לפגוע בתחושת הביטחון האישי של המתלונן כחייל בצה"ל. לצד אלה, מעשי הנאשם מגלמים פגיעה קשה בערכי צה"ל ובאמון שחייב לשרור בין החיילים המשרתים אלה לצד אלה, ובהם רעות ואחוות חיילים בכלל, ולוחמים בפרט. מכאן, שמעשי הנאשם פגעו בערכים חברתיים מוגנים ראשוניים במעלה, במידה משמעותית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה מלמדות על תכנון ספונטאני של שלושה חיילים, בהם הנאשם, לצלם סרטון, בו נראה יובל מניח את איבר מינו על שפתיו של נפגע העבירה, כשהאחרון ישן בחדרו. הנאשם צילם את הסרטון והפיץ אותו לאחר מכן לקבוצה באפליקציית ה'ווטסאפ', בה היו חברים כשלושים חיילים, והכל במסגרת תחרות בין מחלקות בפלוגה. עולה כי לא עסקינן בתכנון מראש, והרעיון עלה בשיח קצר בין הנאשם ליובל ואילון, דקות ספורות לפני ביצועו. ברגע קצר של אובדן שיקול דעת, היה הנאשם מעורב במעשה אשר הביא לפגיעה חמורה בנפגע העבירה, כפי שניתן ללמוד מהצהרתו, שהוגשה לבית הדין" (הדגשות במקור).

9. בהתאם, ולאחר בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, קבע בית הדין, כי מתחם העונש ההולם נע בין 75-150 ימי מאסר בפועל, לצד עונש מאסר מותנה, הורדה לדרגת טוראי ופיצויים כספיים לנפגע העבירה.

10. אשר למידת עונש המאסר בפועל, פירט בית הדין את הדברים הבאים:

"הנאשם מסיים בימים אלה שירות צבאי מלא בן שלוש שנים, אותו ביצע ביחידה קרבית כלוחם... הנאשם נעדר עבר פלילי, ונמצא כבעל אישיות לא עבריינית... עלה כי לאחר שחרורו מבקש הנאשם להתקבל לעבודה ביחידת 'להב', ועל כן רישום פלילי עשוי לפגוע בסיכוייו להתקבל לעבודה זו. מצאנו לתת משקל לנסיבות חייו של הנאשם... למאמצים שעשה הנאשם על מנת להתגייס לצה"ל, לסיים שירות מלא, וכן את רצונו לקחת חלק בפרויקט העצמה בליווי מנטור במסגרת תוכנית 'בחברת אחיי'. עם זאת, בנסיבות המקרה שבפנינו, אין שיקולי השיקום יכולים לגבור על שיקולי ההלימה וההרתעה. כפי שצוין, הנאשם נטל חלק במעשים מכוערים ומבישים, אשר הביאו להשפלתו וביזויו של חברם, חייל מהפלוגה, בו ביצעו מעשה פוגע, תיעדו אותו והפיצו אותו לקבוצה בה היו חברים למחלקה. במעשים אלה, מתבטאת פגיעה חמורה בכבוד האדם, ועל בית הדין לבכר במסגרת שיקולי גזר הדין את שיקולי הרתעת היחיד והרבים, ולהעניק להם מקום של בכורה, באיזון כלל השיקולים".

11. בהמשך, ביישמו את עיקרון אחידות הענישה, בשים-לב לעונשים שנפסקו לשני המעורבים האחרים בפרשה, ותוך ציון העובדה, כי בניגוד להם, הגם שכפירתו הייתה חלקית, המערער לא נטל אחריות למעשיו ולא חסך בזמן שיפוטי – מצא בית הדין קמא להעמיד את עונש המאסר בפועל על 100 ימים, לצד יתר רכיבי הענישה, כמפורט לעיל.

12. בשולי גזר הדין ציין בית הדין, כי:

"אנו תקווה, כי לאחר סיום נשיאת עונשו, יקיים הנאשם את דבריו בפנינו, ישתלב כאזרח שומר חוק במדינה, והאירוע מושא תיק זה יוותר בדד, כחריג לדרכו החיובית והנורמטיבית של הנאשם – כך, שהדבר יוכל לעמוד בפני הגורמים המוסמכים, ככל שהנאשם יבחר לפנות בעניין זה, בהתאם לחוק המרשם הפלילי ותקנת השבים, התשמ"א-1981".

ערעור ההגנה

13. ההגנה עתרה לקבוע כי עונש המאסר בפועל שהושת על המערער אינו הולם את נסיבות המקרה וחורג ממדיניות הענישה הנוהגת. נטען גם, כי העונש אינו עולה בקנה אחד עם העונשים שנפסקו למעורבים האחרים בפרשה, וכי מאחר שהמערער אינו היוזם ואף לא הרוח החיה באירוע – ראוי להשית עליו עונש נמוך מזה שהושת על סמל קזז.

14. עוד נטען, כי יש ליתן משקל רב לחלופי הזמן, לשירותו הצבאי התורם של המערער כלוחם, לסיום פרק זה בחייו ולכך שהמערער נערך לצעדיו הראשונים בחברה, כאזרח מן השורה. ההגנה סבורה, כי פוטנציאל השיקום של המערער, כעולה מחוות הדעת הפסיכולוגית בעניינו, מחייב לסטות לקולה ממתחם העונש ההולם.

15. נטען גם, כי קביעת בית הדין קמא בהכרעת הדין, שלפיה ערכו החוקרים חיפוש לא חוקי במכשיר הטלפון הנייד של המערער, הגם שלא השפיעה על תוצאות הרשעתו של המערער בעבירות שיוחסו לו, ראוי שתילקח בחשבון בעת גזירת העונש.

16. כמו כן, נטען, כי לנוכח נסיבות המקרה ונסיבותיו של המערער, מן הראוי להורות, כי יישא מאסר בפועל בעבודה צבאית, חלף מאסר בפועל בכליאה ממשית.

עמדת התביעה

17. התביעה עתרה להותיר את גזר-דינה של הערכאה קמא על כנו. נטען, כי לא הוצג בעניינו של המערער הליך שיקומי מסודר, ולהיפך, המערער, הוא היחיד מבין המעורבים בפרשה, שלא נטל אחריות מלאה למעשיו. עוד נטען, כי יש ליתן משקל רב לנוק שנגרם לנפגע העבירה, לפגיעה בערכים החברתיים המוגנים, לצורכי ההלימה וההרתעה, ואף לעונשים שהוטלו על המעורבים האחרים בפרשה.

דיון והכרעה

18. כידוע, העבירות שבהן הורשע המערער, הטרדה מינית בצוותא ופגיעה בפרטיות בצוותא, נועדו להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובהם ההגנה על כבוד הזולת ועל צנעת פרטיותו. להגנה על ערכים אלה משנה חשיבות במסגרת הצבאית, לנוכח מאפייניה הייחודיים. החובה על-פי חוק לשרת בצבא ההגנה לישראל, מובילה, לעיתים קרובות, למגורים משותפים, בתנאים שבהם יחסי הרעות והאמון ההדדי, הם הערובה לשמירה על כבודם ופרטיותם של החיילים. יפים לכאן הדברים הבאים:

"צנעת הפרט היא זכותו של אדם. היא משקפת את כבודו... היא, ואולי בעיקר היא, ממחישה את 'מותר האדם מן הבהמה' (קהלת ג', יט). משאכלו אדם וחווה מפרי עץ הדעת, הפכו הם '[ל]דעי טוב ורע... ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירָמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגֹלֹת' (בראשית ג', ה, ז). אמרו אפוא: משעומד אדם על דעתו, יש לכבד את רצונו בדבר פרטיותו... במערכת הצבאית, על ייחודה, קיימות דרכים ראויות להבטיח את פרטיות החייל והחיילת, בשים לב למהות היחידה ותנאיה. אמרו אפוא: בלבשו את מדיו, ובפושטו אותם, במקלחת או בכל מקום אחר, חייל זכאי לשימור זכויותיו כאדם בכלל, ובעניינים הנוגעים לצנעת הפרט בפרט. זכות זו איננה עניין מגדרי אלא, כאמור, זכות אנושית, הנתונה לכל אדם, זכר ונקבה כאחד. אלו גם אלו נבראו בצלם: 'כי בצלם אלהים עשה את האדם' (בראשית ט', ו)... המערער פגע פגיעה קשה בערכי צה"ל. אחוות הלוחמים – ובענייננו אחוות הלוחמות והלוחמים – היא הבסיס לקיומה של יחידה צבאית... האמון הבלתי מסויג, בין הלוחמים, ובינם לבין מפקדיהם, הוא תנאי מקדמי לתפקודה של פלוגה לוחמת. היא היא: הרעות" (ע/55/06 התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט גבאי (2006)).

המערער וחבריו פגעו פגיעה קשה בכבודו ובפרטיותו של נפגע העבירה, כאשר ניצלו את היותו ישן וביימו סצנה מינית נלעגת, כשהוא במרכזה.

19. השלושה אף הוסיפו חטא על פשע, כאשר תיעדו את הסצנה המבזה בווידאו והפיצו את הסרטון המשפיל בקבוצה שבה חברים כל חיילי המחלקה שלהם, כשלושים במספר. בית-דין זה, עמד פעם אחר פעם על החומרה הכרוכה בהפצת הסרטונים, אשר יש בה משום פגיעה בכבוד הזולת במדיה הווירטואלית. בואר, כי:

"מציאות החיים מלמדת עוד, כי העבירות שבגינן נותן המערער את הדין, הפכו זמינות וקלות. היכולת הטכנולוגית מאפשרת לכל מי שאוחז בטלפון נייד לבצע מעשים שעניינם פגיעה בפרטיותם של חיילות וחיילים. לדאבון הלב, נגע זה פשה במחנה. גם החשש מפני הפצת התמונות והגדלת מעגל הפגיעה הפוטנציאלי, יש בו כדי להעצים את הנזק אשר נגרם כתוצאה מן המעשים. מטבע הדברים, מרגע שצולמו התמונות, אין לנפגעות העבירה שליטה על היקף הפגיעה בפרטיותן ובכבודן, וזאת בהעדר יכולת למנוע את הפצת התמונות, בין בדרך של הצגתן, כפי שהוצע על ידי המערער לחייל אחר במקרה דנן, ובין בדרך של העברתן לצד שלישי" (ע/6/17/17) **התובע הצבאי הראשי נ' רב"ט סולימני (2017)**.

לפיכך, נקבע, כי:

"נופך חומרה נוסף נודע להפצתם של הסרטונים במדיה הווירטואלית... פוטנציאל הנזק העולה מהוצאת הסרטונים תחת שליטתו של המערער אל המרחב הווירטואלי הוא רב, ובצדו החשש כי יגיע לגורמים רבים נוספים. זאת ועוד, אין להשלים עם התנהגותו של המערער, אשר היה אדיש לסבל שגרם במעשיו למתלוננת והכל לשם השגת רווח אישי – חברתי ועל בית הדין לשדר מסר נחרץ כנגד תופעה חברתית זו, שפגיעתה, כאמור, קשה" (ע/45,47/17/17) **טור' סדון נ' התובע הצבאי הראשי (2017)**.

20. הנזק שנגרם במקרה דנן לנפגע העבירה, חייל צעיר שכבודו נרמס, עד אשר נאלץ לעזוב, מחמת הבושה, את המחלקה שבה שירת; ומאז הוא חרד שמא הסרטון יגיע לידיעת קרובי משפחתו – הוא ביטוי מובהק לפוטנציאל הסבל ולמידת הפגיעה הכרוכים במעשים כגון אלה, שהמערער היה שותף להם.

21. בהתאם, לנוכח הפגיעה המשמעותית באינטרסים חברתיים מרכזיים, משיקולים של הלימה, נקבעה מדיניות ענישה של עונשי מאסר בפועל, בכליאה ממשית (ראו והשוו: וראו ע/37/15/15) **סמל מולה נ' התובע הצבאי הראשי (2015)**; ע/111,113/14/14) **סמ"ר משיח נ' התובע הצבאי הראשי (2015)**.

22. זאת ועוד, כבר בשלב קביעת מתחם העונש ההולם, על-פי עיקרון אחידות הענישה, מן הראוי לבחון את העונשים שהוטלו על המעורבים האחרים בפרשה, בשים-לב לחלקו היחסי של המערער בה (סעיפים 40ג(א), 40ט(א)(2) לחוק העונשין;

וראו גם: ע/74,75/16 רב"ט אלי-מלך נ' התובע הצבאי הראשי, בפסקה 22 (2016).
 וראו גם: ע/14,15/13 סמל ביטון נ' התובע הצבאי הראשי, בפסקה 65 (2013).
 המערער היה שותף מלא להתרחשות והוא אף זה שצילם את הסצנה המשפילה
 והפיץ את הסרטון ברבים (על מידת האשם והחומרה של השותף המתעד בסרטון
 התרחשות אסורה ומפיצו ברבים, ראו: ע"מ/79/15 סמל נ' ב' נ' התובע הצבאי
 הראשי (2015); ע/48,49/14 התובע הצבאי הראשי נ' סמ"ר כהן (2015)).

23. מידת הפגיעה באינטרסים החברתיים, כאמור, ומידת אשמו של המערער,
 בנסיבות ביצוע העבירות ובראי מדיניות הענישה הנוהגת, מעלה, כי מתחם העונש
 ההולם שקבע בית הדין קמא, 150-75 ימים, ראוי ואין להתערב בו.

24. אשר למשכו של עונש המאסר בפועל ודרך נשיאתו – הענישה היא לעולם
 אינדיבידואלית (ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 14.7.2013);
 ע"פ 2849/13 מדינת ישראל נ' טגבה (טרם פורסם, 13.8.2013); וע"פ 7552/14
 אגבאריה נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 23.6.2015); ולשיקולי השיקום מעמד ניכר
 (ראו ע"פ 6637/17 קרנדל נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 18.4.2018)). בהתאם, ראוי
 לייחס משקל לגילו הצעיר של המערער, לעברו הנקי, לחלוף הזמן, שבמהלכו היטיב
 המערער להשתלב במסגרת הצבאית ולתרומתו כלוחם, לחוות הדעת החיובית של
 מפקד ולהערכתה של הפסיכולוגית השיקומית על יכולתו האיתנה להימנע ממצבים
 דומים בעתיד.

25. מנגד, אין להתעלם מצורכי ההרתעה המובהקים בנסיבות המקרה דנן, על רקע
 ההקשר הצבאי שבו אירע (על מעמדם של שיקולי ההרתעה גם כאשר קיים
 פוטנציאל ממשי לשיקום, ראו עניין קרנדל לעיל; רע"פ 391/17 פלוני נ' התובע
 הצבאי הראשי (טרם פורסם, 15.1.2017); וראו ע/62/16 התובע הצבאי הראשי נ'
 סמל ברום (2016)); ויש להתחשב אף במידת עונשי המאסר בפועל שהושתו על
 המעורבים האחרים בפרשה ובאופן נשיאתם, בכליאה ממשית (ראו פסקה 6 לעיל).
 אלה, כאמור, נטלו אחריות מלאה למעשיהם, ועונשם נגזר במסגרת הסדר טיעון (על
 הכלל, שלפיו העובדה, כי נאשם אחר נשפט במסגרת הסדר טיעון, מצדיקה
 התייחסות שונה לעונש שנגזר עליו, ראו: ע"פ 3987/98 סונינו נ' מדינת ישראל (טרם
 פורסם, 15.11.1998); וראו גם: ע"פ 5640/97 רייך נ' מדינת ישראל, פ"ד נג(2) 433
 (1999); ע"פ 902/06 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 23.10.2007), עניין ביטון
 לעיל, פסקה 72).

26. נציין עוד, כי בהתחשב בתמונה הכוללת, בשים-לב לממצאים ולראיות שעמדו
 בבסיס הרשעתו של המערער בעבירות כמפורט לעיל, לא מצאנו כי לטענות ההגנה

בנוגע לאי חוקיות החיפוש במכשיר הטלפון הנייד של המערער, במהלך החקירה, השלכה על מידת העונש.

27. בחינת מכלול שיקולי הענישה הנוגעים בעניין והאיזון ביניהם, מעלה, כי לא נפלה שגגה בפסק-דינו של בית הדין קמא. עם זאת, בסיכומו של דבר, הגם שאין ערכאת הערעור נוטה להתערב, כאשר לא נפלה טעות מהותית (ראו: ע"פ 4668/14 חגי אפללו נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 18.2.2015)) – משהמערער חזר בו מן הערעור על הרשעתו ונטל אחריות למעשיו, בהתחשב בעיקרון אחידות הענישה (ראו: ע"פ 2166/18 פלוני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 17.5.2018)) – סברנו, כי ניתן להפחית במעט מעונש המאסר בפועל שהוטל על המערער, על-מנת להשוות בינו לבין עונש המאסר בפועל שהוטל על סמל קזז.

28. סוף דבר, מצאנו להתערב קמעא בעונש המאסר בפועל ולהעמידו על תשעים (90) ימים, בניכוי ימי מעצרו.

29. ערעור ההגנה על חומרת העונש מתקבל, אפוא, כמפורט לעיל. יתר רכיבי הענישה כקביעת בית הדין קמא.

30. על המערער להתייצב ביום ב', 11.6.2018, עד לשעה 10:00, בבס"כ XXX, לריצוי עונש המאסר בפועל.

ניתן והודע היום, כ"א בסיון התשע"ח, 4 ביוני 2018, בפומבי ובמעמד הצדדים.

	שופטת	המשנה לנשיא	הנשיא
למקור	נאמן	העתק	חתימת המגיה: _____
מכני	קורל	סרן	
הדין	בית	קצינת	תאריך: _____